

128. כרוז "הארגון היהודי הלוחם"

אל המוני היהודים בגיטו

ב־22 בינואר 1943 ימלאו 6 חודשים להתחלת ההגליה בווארשה. כולנו זוכרים היטב את ימי האימים, שבהם הובלו 300,000 אחינו ואחיותינו והומתו באכזריות במחנה־המוות טרבלינקה. חלפו 6 חודשים של חיי פחד־מוות מתמיד, בלי דעת מה ילד יום. מכל עבר הגיעונו ידיעות על השמדת היהודים בגנראל־גוברנמן, בגרמניה, בארצות הכבושות. בהאזינונו לבשורות העגומות חיכינו לשעתנו כל יום וכל רגע. היום חייבים אנו להבין, שהמרצחים הנאצים הניחו אותנו חיים, רק מפני שהם רוצים לנצל את כוח־העבודה שלנו עד [לטיפה] האחרונה של דם וזיעה, עד לנשימתנו האחרונה. עבדים אנחנו. וכשאינן העבדים מביאים עוד רווחים, הורגים אותם. דבר זה חייב כל איש מאתנו להבין, וכל איש מאתנו חייב לזכור זאת תמיד.

בשבועות האחרונים הפיצו אנשים מ[חוגים] מסוימים ידיעות על מכתבים, שבאו כאילו מן היהודים שהובלו מווארשה, הנמצאים כביכול במחנות-עבודה על-יד מינסק או בוברויסק. המוני העם היהודים, אל תאמינו במעשיות אלה. הן מופצות על ידי יהודים שהם בשירות הגסטאפו. המרצחים העקובים-מדם יש להם בזה מטרה מסוימת: להרגיע את האוכלוסייה היהודית, כדי שאחר-כך [תיעשה] ההגליה הבאה בלי קשיים, בכוחות מינמליים וללא קרבנות מצד הגרמנים. הם רוצים שהיהודים לא יכינו מחבואים ולא יתנגדו. יהודים, אל תחזרו על סיפורי השקרים.

אל תסייעו בידי הסוכנים. אנשי הגסטאפו הנפשעים יבואו על שכרם. המוני-העם היהודים, השעה קרבה. חייבים אתם להיות נכונים להתנגד, לא למסור עצמכם לשחיטה ככבשים. אפילו יהודי אחד אל ילך אל הקרון. אנשים שאין להם יכולת להתנגד באופן אקטיבי, יתנגדו התנגדות פסיבית, כלומר יתחבאו. עכשיו קיבלנו ידיעה מלבוב, שהמשטרה היהודית ביצעה בעצמה שם הגליה של שלושת אלפי יהודים. בווארשה לא ייעשה עוד כזאת. ההתנקשות בלייקין מעידה על כך. סיסמתנו חייבת להיות עתה:
יהיו הכול נכונים למות כבני-אדם!

ינואר 1943